

Dosarul nr. 2ra-590/22
2-18206782-01-2ra-21042022

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) jud: A. Ojoga
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) jud: L. Pruteanu, I. Țurcanu, I. Cotruță

ÎNCHEIERE

1 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Cristina Ermurachi în numele și interesele Liudmilei Belomoina și Serghei Mațarin,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Liudmila Belomoina și Serghei Mațarin împotriva lui Gheorghe Cozonac, intervenient accesoriu Compania de Asigurări „Donaris Viena Insurance Group” Societate pe Acțiuni, cu privire la reparare prejudiciului material și moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 10 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 4 decembrie 2018, Liudmila Belomoina și Serghei Mațarin au depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Gheorghe Cozonac, solicitând încasarea sumei de 99 000 lei cu titlu de prejudiciu material, a sumei de 20 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, s-a indicat că la 31 august 2017, conducând autoturismul de model Toyota Avensis cu numărul de înmatriculare xxxxx, Gheorghe Cozonac a tamponat automobilul de model Chrysler Voyager cu numărul de înmatriculare xxxxx, care se deplasa regulamentar pe drumul cu prioritate, la volanul căruia se afla Serghei Mațarin, având-o în calitate de pasageră pe Liudmila Belomoina.

Vinovat de producerea accidentului a fost recunoscut Gheorghe Cozonac, care a fost supus testării pentru stabilirea concentrației de alcool, unde s-a stabilit că concentrația era de 1,16 mg/l.

Gheorghe Cozonac, prin procesul-verbal cu privire la contravenție din 8 septembrie 2017, a fost recunoscut vinovat pentru încălcarea Regulamentului Circulației Rutiere, fiind adoptată și decizia de sancționare a acestuia.

În rezultatul accidentului, automobilul Chrysler Voyager a fost avariat, acesta aflându-se până la data de 26 martie 2018 la reparație.

Circumstanța dată, în coroborare cu necesitatea stringentă a lui Serghei Mațarin de a se deplasa cu automobilul, a impus reclamantul să ia în locațiune un alt automobil pentru perioada în care i s-a creat situația de imposibilitate de a-și utiliza propriul automobil, ca rezultat al acțiunilor ilegale ale pârâtului.

Pentru închirierea automobilului, Serghei Mațarin a semnat un contract de locațiune pentru folosirea căruia a achitat suma de 96 000 lei (240 zile x 400 lei zi).

Serghei Mațarin o avea în calitate de pasageră pe Liudmila Belomoina, căreia i-au fost cauzate leziuni corporale, fapt constatat prin raportul de constatare nr. 430 din 5 septembrie 2017 efectuat în cadrul cauzei contravenționale.

Pentru recuperarea sănătății ca rezultat al prejudiciului cauzat prin accident, aceasta a suportat cheltuieli în mărime minim de 5 000 lei.

Consideră că sunt întrunite toate condițiile generale necesare pentru antrenarea răspunderii delictuale, inclusiv este demonstrat faptul că între fapta ilicită comisă de Gheorghe Cozonac și prejudiciul cauzat lui Serghei Mațarin și Liudmillei Belomoina există raport causal, ceea ce antrenează răspunderea pârâtului.

Serghei Mațarin cât și Liudmila Belomoina au invocat că au avut suferințe atât fizice cât și morale (psihice) în urma acțiunilor ilicite săvârșite de autorul prejudiciului, ce cauzate de fapta ilicită și culpabilă a lui Gheorghe Cozonac.

Reclamanții au evaluat cuantumul compensației pentru prejudiciul moral în mărime de 10 000 lei.

Prin hotărârea din 28 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată.

S-a încasat de la Gheorghe Cozonac în beneficiul Liudmillei Belomoina suma de 5 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

S-a încasat de la Gheorghe Cozonac în beneficiul lui Serghei Mațarin suma de 5 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 3000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică.

În rest, pretențiile formulate s-au respins ca neîntemeiate.

La 17 august 2020, avocatul Cristina Ermurachi, în interesele Liudmillei Belomoina și Serghei Mațarin, a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe.

Prin decizia din 10 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de avocatul Cristina Ermurachi în interesele Liudmillei Belomoina și Serghei Mațarin și s-a menținut hotărârea din 28 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

În motivarea deciziei emise, Colegiul instanței de apel a reținut că argumentele apelului nu și-au găsit confirmare în instanța de apel, fapt din care rezultă că instanța de fond, în corespundere cu exigențele stabilite de art. 6 al Convenției Europene, a pronunțat o hotărâre motivată și întemeiată.

La 5 aprilie 2022, avocatul Cristina Ermurachi, în numele și interesele Liudmillei Belomoina și Serghei Mațarin, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a deciziei și a hotărârii, cu emiterea unei decizii noi prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului a invocat că decizia este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată.

Reprezentantul recurenților consideră că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a interpretat eronat normele materiale și normele procedurale aplicabile capetelor de cerere respinse, iar aceasta fiind rezultatul neconstatării și neelucidării pe deplin a circumstanțelor care au importanță pentru soluționarea pretenției de încasarea a despăgubirii pentru prejudiciul moral în mărimea solicitată și a cheltuielilor de judecată suportate de aceștia, neaplicând corect normele de drept material și procedural aplicabile, circumstanțele reținute de instanțe fiind selective fără să fie examinate în amplex și interconexiunea lor la examinarea solicitărilor respinse de instanțele inferioare, nefiind dovedite unele circumstanțe considerate de instanță ca fiind stabilite, iar cele stabilite prin probe au fost ignorate de instanțele inferioare, or cele care sunt în favoarea recurenților nu au fost reținute de către instanțe, ceea ce a avut ca rezultat conchideri finale de respingere a solicitărilor recurenților, ceea ce este în contradicție cu circumstanțele de fapt probate ale cauzei în corespundere cu legislația.

În acest sens, au invocat că hotărârea instanței de fond și decizia instanței de apel urmează a fi casate parțial de Curtea Supremă de Justiție, pe motivul că instanța de apel a comis încălcări de ordin procedural la examinarea acțiunii în ordine de apel, și anume nu a elucidat obiectiv și multiaspectual totalitatea circumstanțelor importante întru soluționarea justă a litigiului, nu s-a expus referitor la argumentele apelanților și nici cu privire la probele care aceștia le consideră decisive, etc. ceea ce este în contradicție cu prevederile art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost comunicată reprezentantului recurenților, prin intermediul poștei electronice, la 17 martie 2022, iar cererea de recurs a fost depusă la 5 aprilie 2022, în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimatului cererea de recurs la 21 aprilie 2022, informându-l despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței. Însă, până la data examinării admisibilității recursului, referință nu a fost depusă.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicite admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de avocatul Cristina Ermurachi în numele și interesele Liudmilei Belomoina și Serghei Mațarin nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Cristina Ermurachi în numele și interesele Liudmilei Belomoina și Serghei Mațarin.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

judecătorul

judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic

Victor Burduh